

דף צד:

עין משפט א.

או"ח סימן שיא סעיף ב

ב. ג. מת שהסריח^ז או היה בבזיון אחר ונמצא מתבזה בין החיים והם מתבזים ממנו, מותר להוציאו לכרמלית^ק, ואם היה להם מקום לצאת הם לשם אין מוציאים אותו אלא מניחים אותו שם ויוצאים הם.

וי"א שלא התירו להוציאו לכרמלית אלא ע"י ככר או תינוק^ר.

וי"א דכל שמוציא אותו לכרמלית עדיף בלי ככר ותינוק^ש על מנת למעט בהוצאה.

ויש מי שמתיר להוציאו גם לר"ה^ת ע"י תינוק אבל לא ע"י ככר^א.

הגה: ה"ה שמותר לומר לאינו יהודי לטלטלו כמו ע"י ככר ותינוק.

הגה: אסור לטלטל המת ע"י ככר או תינוק לצורך הכהנים, אבל ע"י אינו יהודי יש מתירין.

וכן ראיתי נוהגים לצורך מצוה^ב או חתונה.

צ. אבל בלא הסריח עדיין אסור מחמה לצל, ב"י. אבל ברמ"א כתב דה"ה בקרוב להסריח. ק. משום דגדול כבוד הבריות שדוחה לא תעשה כלומר לאו דלא תסור, ב"י, מ"א ס"ק ו', והיינו מפני כבוד החיים כדי לסלק מהם ריחו התירו להוציאו, אבל לא התירו הוצאה לר"ה משום כבוד המת עצמו, ועיין בכה"ח אות ט"ז.

ר. דכל היכא שאפשר לתקוני ע"י ככר ותינוק מתקנינן, ואם אין לו ככר או תינוק לרמב"ם מותר אבל לדעת הטור אסור דלא התירו טלטול כאן אלא ע"י ככר או תינוק, מ"א ס"ק ח'. והא"ר כתב דאפשר גם לדעת הטור מותר באין לו ככר או תינוק משום כבוד הבריות. ותינוק שאמרו היינו אפי' קטן ממש. אבל בגדול קצת אסור.

ש. וסברא ראשונה עיקר כי כן הכריע הרשב"א ור"ן.

ת. דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, ב"י. ודעה החולקת ס"ל דכבוד הבריות דוחה ל"ת באין לו עיקר מן התורה, משא"כ במלאכה שאינה צריכה לגופה, כה"ח אות כ"ב.

א. דטפל למת לא כן בתינוק, מ"א ס"ק י"א.

ב. וה"ה לצורך גדול הוי כצורך מצוה ע"כ מותר ע"י עכו"ם דשבות דשבות במקום מצוה מותר.

עין משפט ד.ה.ו.ז.זו. אר"ח סימן שמ סעיף א

א. אסור ליטול שערו או צפרניו בין ביד בין בכלי ג בין לעצמו בין לאחרים וחייב על שתי שערות ד.

ב. המלקט לבנות מתוך שחורות ה אפי' באחת חייב י, ודבר זה אסור גם בחול, משום לא ילבש גבר שמלת אשה.

עין משפט ט. יו"ד סימן קפב סעיף ו

ח. אסור לאיש ללקט אפי' שערה אחת לבנה מתוך השחורות ז משום "לא ילבש גבר".

וכן אסור לאיש לצבוע השערות לבנות שבו שיהיו שחורות ואפי' שערה אחת.

ג. שבת צ"ד ע"ב, בכלי חייב וביד פטור אבל אסור. ובירושלמי אמרו דהנוטל לחבירו גם בכלי פטור, אך לבבלי חייב.

ו כתב הריב"ש דהגם שזה מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב שהרי במשכן היו גוזזין ולא היו צריכין אלא לעורות, ועיין בכה"ח אות א'.

ו אשה ששכחה ליטול צפורניה בע"ש וטבילתה בליל שבת אין לה לומר לעכו"ם שתטול לה שהרי אפשר בנקיון שלהם, אך הש"ך בנה"כ האריך להתיר ע"י אמירה לגויה, אך תחתוך לה אותם ביד או בשיניים ולא ע"י כלי ואם א"א ע"י נוכרית תנקה אותם. כה"ח אות ב'. התולש מן הבהמה פטור שאין דרך גיזה בכך, מ"א ס"ק ג'. אבל הא"ר כתב לחלק דבחייה אין דרך בכך אבל במתה חייב. מיהו י"א דחייב גם בחיה משום עוקר דבר מגידולו.

ד. כתב המ"א בס"ק א' והיינו בצריך לשערות דאם לא כן הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, אך י"א דהתולש וגוזז גם באינו צריך לגופה חייב, ועיין בכה"ח אות א'.

ו ובשערה אחת אסור מן התורה ככל חצי שיעור, מ"א ס"ק ב', אך י"א דחצי שיעור אסור רק באיסורי אכילה, אבל בשיניו ובשערה אחת פשוט דהוי איסור מדרבנן, כה"ח אות ח'.

ו ע"כ יזהר האדם ולא יחכך בזקנו או יתעסק בו שמה יתלש שער, וכן הנשים יזהרו בזה. כה"ח אות ט'. ועיין בכה"ח אות י' מש"כ דברי תוכחה על המגדלים שערות ראשן, ושם בשם האר"י ז"ל ששם ידו בשגגה בשבת על זקנו ולא הוציאה משם עד מו"ש. ובגוזז צפורן חייב אפי' על אחת אם נטלו בכלי.

ה. וה"ה שחורות מתוך לבנות, מתוספתא פ"י בשבת.

ו. ופי' רש"י כיון שמקפיד אפי' על אחת שלא יראה זקן. אבל ביום חול עובר על לאו, ובשבת אפי' תלש ביד לבנה מתוך שחורות חייב. ועיין בכה"ח אות י"ד.

ו נוצות קטנות שעל עור התרנגולת אפי' מבושלת אסור לתולשם דהוי מלאכה דאורייתא, והוא אב מלאכה כמו שאמרו בבכורות דף כ"ה. כה"ח אות ט"ו.

ז. שזה נוי אשה, אבל הפוך שהיו שחורות וצבע אותם ללבנות מותר אפי' לכתחילה. כ"כ הב"י. ט"ז ס"ק ז'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ו. ט. אסור לאיש להסתכל במראה, ועיין בסי' קנ"ו.

עין משפט י.כ. או"ח סימן שכח מעיף לא

לא. לג. צפורן שפרשה^ה, וכן ציצין שהם כמין רצועות דקות שפירשו מעור האצבע סביב הצפורן, אם פירשו רובן כלפי מעלה וגם מצערות^ט אותו מותר להסירן ביד^ז אבל לא בכלי ואם לא פירשו רובן^כ ביד פטור אבל אסור, ובכלי חייב.

ה. שם בשבת ק"ט.

ט. וואם אינן מצערות אותו אסור אפי' שהם כלפי מעלה, ט"ז ס"ק כ"ג.

י. כיון שהם קרובים להנתק אין בהם משום גוזז מן התורה אפי' בכלי וע"כ ביד מותר לכתחלה אם מצערות אותו, וצריך ליזהר ליטלן באופן שלא יצא דם.

כ. ה"ה לא פירשו כלל דביד פטור כיון שאין דרך גזיזה בכך. וכלפי מעלה נחלקו רש"י ור"ת בפירושו לרש"י כלפי ראשי אצבעותיו, ולר"ת כלפי הגוף וחוששין לשני הפירושים, והנראה שכלפי מעלה דוקרים ומצערים אותו ובשני הפירושים יש סברא שכך מצערים ודוקרים אותו יותר.